

er blevet berørt, er, hvor vidt man skulde tage Hartkornsberegningen med. I den Retning mener jeg, at Ministeriet og Folkethinget have holdt sig til det praktisk Fornuftige, jeg mener, at det er rigtigt at vænne Befolkningen til nye Maal, nye Størrelser, en ny Opfattelse, førend man griber saa stærkt om sig, som man vilde gjøre, naar man skulde gaa til at indføre Systemet paa alle mulige Omraader. I ethvert Tilfælde tror jeg, at Landstinget er rede til at fastholde sit tidligere Standpunkt, og jeg haaber, at det vil støtte Lovforslagets Fremme, om fornødent underkaste det en ny Overveielse.

J. Pedersen: Der er jo hele Landet over Tvivl om Rigtigheden af Indførelsen af Meter-systemet, og de, som vedtage dets Indførelse, kunne være sikkre paa i alt Fald ikke at faae Samtidens Tak derfor. Det kan gjerne være, at Anerkjendelsen engang kan komme fra et senere Slægtled, men at det er Noget, som den almindelige Befolkning vil lide under, at man gennemfører denne Lov, er jeg overbevist om. Og det har ikke alene sin Grund i det, som den ærede sidste Taler ansøgte, at Gjennemførelsen af Meter-systemet vil kræve Tankearbejde, og at dette ikke ligger for den almindelige Befolkning, men det har sin Grund i, at det i Overgangstiden vil medføre for den almindelige Befolkning et overordentligt Bryderi; det vil Ingen kunne negte. Jeg har set, at det blev sagt under Forhandlingerne i det andet Thing, at ved at gjøre dette Fremskridt vilde man slippe for den nu saa behærlige Brørberegning, men det synes mig behærligt at fremhæve dette, da der aldrig nogensinde vil blive eller i Fortiden har været krævet saa megen og saa behærlig Brørberegning, som vil blive krævet af den Slægt, der skal vænne sig af med at bruge de gamle Benævnelser paa Maal og Vægt og gaa over til de nye. Der er ogsaa en Ulempe, synes mig, derved, at Enheden for de nye Maal ikke blot er saa forskjellig fra den gamle, men er saa meget større. Det f. Ex., at Enhedsmaalet skal være Meteren, der jo er et temmelig langt Maal, er en Ubehvemhed. Nu bruge vi Alen, og selv Alenen er i Almindelighed for lang, saa at man ved de fleste Angivelser bruger Fod, som jo blot er halv saa stor. Der kan jo ikke være Tale om, at man i Almindelighed kan gaa til mindre Angivelser af Længdemaal end Meter, saa at man kommer til Tiendedele og endnu mindre Dele af Meteren. Det kan ikke negtes, at det er Noget, der tyder paa, at den ny Længdeenhed ikke stemmer meget med den almindelige Opfattelse og hvad man trænger til at

tænke sig ved en saadan Velilighed. Endnu værre bliver det, naar man kommer til Flademaalene. I Stedet for Kvadratalen skal man have Kvadratmeter, hvad der jo er meget betydelig større. I det Hele ere de nye Maalbestemmelser de vanskeligste, og de ville blive det navnlig af den Grund, at de staa i et saa broget Forhold til de nuværende Maal. Jeg tænker mig f. Ex., at en Kone fra Landet engang i Fremtiden har set hjemme, at hun trænger til $\frac{1}{2}$ Alen Baand, og saa gaar hun ind i en Butik og skal tænke sig om, hvormeget det er, hun skal forlange for at faae $\frac{1}{2}$ Alen Baand, og Resultatet bliver, at hun skal forlange 0,319 Meter Baand. (En Stemme: Hun kan jo forlange $\frac{1}{2}$ Alen). Ja, det kan hun gjerne. Hun maa gjerne forlange i Alenmaal, jeg tror ikke, at der er nogen Straf derfor, men derimod maa den Handlende ikke sælge hende efter Alenmaal, naar Loven først er traadt i Kraft. Men altsaa saa og saa mange Dele af en Meter skulde Konen egentlig forlange; det kan tjene som Exempel paa, hvor broget dette Forhold er imellem det gamle og ny System. Jeg kan tage et andet Exempel. Nu er det en gammel Skit, at en Husmoder, naar hun kommer ind til Bøen, gaar ind og kjøber $\frac{1}{2}$ Hund brændt Kaffe, det veed hun, hvad er. Hun veed, at $\frac{1}{2}$ Hund Kaffe er saa og saa mange Lod og varer saa og saa længe; fremtidig skal hun forlange 25 Dekagram, men dertil svarer slet ingen Forestilling hos hende. Det vil blive meget besværligt for Konen at faae dette ind i sit Hoved. Hun maa have en Huskeseddel med, ellers kan hun gjerne komme galt afsted og forlange noget ganske Andet. Jeg vil slet ikke tale om de Husmødre, som bruge Kogebog og skulle regne ud for hver enkelt Del, hvormeget de skulle komme i Blandingen for at faae en velmagende Kage. Det vil blive meget vanskelige Regnestykker under Overgangstiden. Hver Gang der bliver Tale om Maal og Vægt, maa man til i sit stille Sind at forsøge, om man kan gjøre sig en Forestilling om, hvormeget det og det er, angivet i den Vægt og i det Maal, som nu en Gang ligger nær for Ens Opfattelse, saa jeg tror, at denne Lov vil medføre et overordentligt betydeligt Bryderi, medens det staaar paa at faae den indført, og indtil man bliver fortrolig med det Nye. Det vil, som sagt, føre til, at den Slægt, som det bliver paalagt som Tvang at skulle ind i de nye Forhold og Bestemmelser, vil tage dem det meget ilde op, der have paalagt den en saadan Tvang. Imidlertid høre vi jo fra den ærede Ministers Side, at baade Folke-